

"Oslobodjenje" Sarajevo, 7.mart 1980.

VIOLINISTA SVJETSKE REPUTACIJE

RECITAL
BEOGRADSKOG
VIOLINISTE
JOVANA
KOLUNDŽIJE
◇
UMJETNIČKA
SARADNJA
NADE
KOLUNDŽIJE

U više navrata gost Sarajevske filharmonije, Simfonijskog orkestra RTV Sarajevo, Simfonijskog orkestra iz Mostara, Jovan Kolundžija, violinista za čije ime zna već i publika vodećih evropskih centara, prvi put se predstavio sarajevskim ljubiteljima muzike recitaliskim programom.

Ovaj, po zvuku popularan program (Tartini: »Đavolji triler«, Bahova Čakona iz Partite u d-molu, Četiri komada Jozefa Suka i Sen-Sanova Introdokcija i rondo kapričozo), predstavlja izuzetno težak izvođački zadatak, kako u tehničkom, tako i u stilskom pogledu.

Na samom početku recitala izvedena Sonata u g-molu Đuzepe Tartinija, popularna kao »Đavolji triler«, upravo je jedno od takvih djela. Izuzetno složena u tehničkom smislu, ona nije samo jedno od onih djela kroz koja je moguće demonstrirati virtuoznost i tehničko umijeće, nego zahtijeva i određen stav interpretatora prema cjelokupnoj strukturi. I, upravo taj odnos prema glasovitoj Tartinijevoj Sonati, čini Kolundžijinu interpretaciju osebujnom. Kako u njegovom, tako i u muziciranju Nade Kolundžije, osjeća se jedinstven odnos prema kompoziciji u svim njenim segmentima, pri čemu do izražaja dolazi plemenitost, ali u određenim partovima i oporost lona, kao i veliko tehničko umijeće.

Zanim, još jedno ostvarenje iz velike violinističke literature — Bahova Čakona iz Partite u d-molu, djelo koje bez jednog jedinog predaha »traje«, koje, osim svih atributa zrelog violiniste-izvođača zahtijeva ogromnu koncentraciju, »izašlo« je iz Kolundžijine violine sve u jednom dahu, bez jedne jedine dileme. Izvanredno razgovjetna artikulacija, jedno je od sredstava kojim je Kolundžija

donio Čakonu u svoj njenoj kompleksnosti i cjelovitosti.

Češki kompozitor Jozef Suk, učenik Antonijina Dvoržaka, čiji se stvaralački opus proteže do dvadesetih godina našeg stoljeća i sam violinista, poklonio je ovom instrumentu značajan broj kompozicija. Njegova Četiri komada u četiri različita raspoloženja, od raspjevane balade do virtuožno dražesne burleske pruža izvođačima (violinisti i pijanisti) istinsko zadovoljstvo zajedničkog muziciranja, što je tandem Kolundžija do kraja iskoristio, unoseći u svoju interpretaciju najsuptilnije nijanse u tumačenju muzičkog teksta, pri čemu je Nada Kolundžija iskazala vrlo izražene veltre zrelog pijaniste.

Završavajući program ovog recitala Sen-Sanovom Introdokcijom i rondo kapričozom, unoseći u interpretaciju još jedno odličje svoje umjetničke ličnosti, bujan, ali kontrolisan temperament, zaokružen je recital violiniste Jovana Kolundžije, jedne od vodećih ličnosti našeg savremenog muzičkog života, čemu je u mnogome doprinijela i Nada Kolundžija kao umjetnički saradnik.

Đivna PERVAN